

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532638832/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Thi ogsaa Taushed har sit Sprog, og Stemmer
I Mine, Suk, i Stilling og i Blik;
Og meer Veltalenhed de ofte fik
End Ordet, som i Verdens Larm man glemmer.
Hvad Sjælen dybest ahner og fornemmer,
Ud over Læbens Mure sjelden gik;
Men ingen Skranke Tausheds Sprog kan hindre –
Det aabner os et Hjertes hele Indre.

Og daglig slutter sig *Diones Sind*
For Verden meer – kun drømmende det lever;
Det hvert er Billed af Erindring væver,
Men Livets Indtryk lukker ei det ind.
Saa sad hun hele Timer, Haand ved Kind,
Og saac i Luften ud, mens Skyen svæver
Med alle Farver vaxlende forbi:
Et Speil af hendes Sjæls Melankolie.

Dog hvad er Ord formodue? – samme Spil
Kan her beskues som paa Livets Scene:
Først Smertens Frugt fra Sorgens fulde Grene,
Saa Hjertets Kamp før det sig lukker til.
Først Haab og Sorger, derpaa Sorg alene,
Først Længsels Taarer, derpaa Angers Ild.
Først dobbelt Kraft i hver en sød Fornemmelse,
Saa Slaphed, Sløvhed, Kulde og Forglemmelse.

Dog før hun sank i denne Agonie,
Før hun et Vrag for Lidenskabens driver
Paa Tidens Bølger, som gaac let forbi,
Et kjerligt Brev hun til Grev *Charles* skriver.
Dets Indhold nu til Bedste her jeg giver,
Dets Virkning først omlidt erfarer I.
Dets fine Skrift med lette Sving var ziret,
Men Taarers Spor var synligt paa Papiret.